

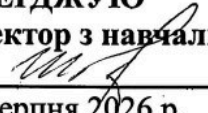
**ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«УНІВЕРСИТЕТ КОРОЛЯ ДАНИЛА»**

Факультет суспільних і прикладних наук

Кафедра психології

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з навчально-методичної роботи

 Ярослав ШТАНЬКО
«31» серпня 2026 р.

ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЙНОГО ЕКЗАМЕНУ^Ш

Галузь знань:	С Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини
Спеціальність:	С4 «Психологія»
Освітньо-професійна програма:	«Практична психологія»
Освітній рівень:	Другий (магістерський)
Мова викладання, навчання та оцінювання:	українська
Семестр проведення атестації:	3

**Івано-Франківськ
2026**

РОЗРОБНИКИ:

доктор психологічних наук, професор,
професор кафедри психології

Олег МАТЕЮК

доктор психологічних наук, професор,
професор кафедри психології

Лариса МІЩИХА

кандидат психологічних наук, доцент,
завідувач кафедри психології

Олена ХАЛІК

кандидат психологічних наук, доцент,
доцент кафедри психології

Олександра ПИТЛЮК-СМЕРЕЧИНСЬКА

кандидат психологічних наук,
доцент кафедри психології

Олег ЗАПУХЛЯК

кандидат психологічних наук,
доцент кафедри психології

Вероніка ШКРАБ'ЮК

кандидат медичних наук,
доцент кафедри психології

Олена ПІТИК

ЗАТВЕРДЖЕНО:

на засіданні кафедри психології
протокол № 1 від «28» серпня 2026 р.

завідувач кафедри

Олена ХАЛІК

УЗГОДЖЕНО:

Гарант ОПП

Олександра ПИТЛЮК-СМЕРЕЧИНСЬКА

СХВАЛЕНО:

на засіданні Науково-методичної ради, протокол №1 від «31» серпня 2026 р.

ЗМІСТ

Загальні положення	4
Компетентності та програмні результати навчання, що перевіряються на атестаційному екзамені	4
Форма проведення	8
Структура екзаменаційного білета	8
Правила формування екзаменаційного білета	9
Банк завдань	10
Процедура проведення	26
Критерії оцінювання	27
Забезпечення об'єктивності оцінювання	27
Проведення екзамену із застосуванням дистанційних технологій	31
Неявка, поважні причини та повторне складання	32
Рекомендовані джерела інформації	33

Загальні положення

Атестаційний екзамен є складником атестації здобувачів вищої освіти за ОПП «Практична психологія» поряд із публічним захистом кваліфікаційної роботи. Обсяг — 1,5 кредиту ЄКТС.

Підготовка здобувачів здійснюється за спеціальністю С4 «Психологія» відповідно до чинного Переліку галузей знань і спеціальностей. Вимоги до результатів навчання та форм атестації визначаються чинним Стандартом вищої освіти за спеціальністю 053 «Психологія» для другого (магістерського) рівня, затвердженим наказом МОН України від 24.04.2019 №564, до набрання чинності стандартом вищої освіти за спеціальністю С4 «Психологія».

Атестаційний екзамен має комплексний характер і перевіряє досягнення програмних результатів навчання, визначених зазначеним Стандартом та ОПП, на матеріалі обов'язкових освітніх компонентів: Методологія та організація психологічних досліджень, Психологія здоров'я та благополуччя особистості, Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я, Перша психологічна допомога та кризові інтервенції, Інтегративний підхід в консультуванні, Психологія коучингу, Напрями сучасної психотерапії, Групові методи роботи в діяльності практичного психолога, Пропедевтика психічних захворювань.

Результати навчання, формуванню яких сприяють ОК «Ділова іноземна мова (за професійним спрямуванням)» та «Управління проєктами», інтегровано перевіряються у професійно орієнтованих завданнях відповідного змісту.

Зміст атестаційного екзамену сформовано відповідно до програмних результатів навчання, які підлягають комплексній перевірці в умовах атестаційного екзамену.

Екзамен проводиться в терміни, визначені графіком освітнього процесу, Екзаменаційною комісією, склад якої затверджується наказом ректора. Робота екзаменаційної комісії здійснюється відповідно до «Положення про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії у ЗВО УКД».

Атестаційний екзамен передбачає комплексну перевірку досягнення програмних результатів навчання, визначених освітньо-професійною програмою, у межах, що можуть бути об'єктивно оцінені відповідно до формату та змісту екзамену.

Програмні результати навчання, які за своїм змістом передбачають безпосереднє здійснення тривалої практичної діяльності, проведення психологічного дослідження, реалізацію психологічних або освітніх програм, використання інформаційно-комунікаційних технологій чи розгорнуте письмове представлення результатів професійної діяльності, перевіряються

під час атестаційного екзамену в частині здатності здобувача аналізувати професійні ситуації, обґрунтовувати професійні рішення, проектувати відповідні дії та оцінювати їх можливі результати. Практичне досягнення таких програмних результатів навчання підтверджується також результатами опанування відповідних освітніх компонентів, практичної підготовки та виконання і захисту кваліфікаційної роботи.

Компетентності та програмні результати навчання, що перевіряються на атестаційному екзамені

Атестаційний екзамен перевіряє сформованість компетентностей і досягнення програмних результатів навчання, визначених ОПП «Практична психологія».

Компетентності:

Інтегральна компетентність. Здатність вирішувати складні завдання і проблеми у процесі навчання та професійної діяльності у галузі психології, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій і характеризується комплексністю та невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності (ЗК)

- ЗК1. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК2. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні.
- ЗК3. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
- ЗК5. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.
- ЗК6. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
- ЗК7. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.
- ЗК8. Здатність розробляти та управляти проектами.
- ЗК9. Здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.
- ЗК10. Здатність спілкуватися іноземною мовою.

Спеціальні (фахові, предметні компетентності) (СК)

- СК1. Здатність здійснювати теоретичний, методологічний та емпіричний аналіз актуальних проблем психологічної науки та / або практики.
- СК2. Здатність самостійно планувати, організовувати та здійснювати психологічне дослідження з елементами наукової новизни та / або практичної значущості.
- СК3. Здатність обирати і застосовувати валідні та надійні методи наукового дослідження та/або доказові методики і техніки практичної діяльності.

- СК4. Здатність здійснювати практичну діяльність (тренінгову, психотерапевтичну, консультаційну, психодіагностичну та іншу залежно від спеціалізації) з використанням науково верифікованих методів та технік.
- СК5. Здатність організовувати та реалізовувати просвітницьку та освітню діяльність для різних категорій населення у сфері психології.
- СК6. Здатність ефективно взаємодіяти з колегами в моно- та мультидисциплінарних командах.
- СК7. Здатність приймати фахові рішення у складних і непередбачуваних умовах, адаптуватися до нових ситуацій професійної діяльності.
- СК8. Здатність оцінювати межі власної фахової компетентності та підвищувати професійну кваліфікацію.
- СК9. Здатність дотримуватися у фаховій діяльності норм професійної етики та керуватися загальнолюдськими цінностями.
- СК10. Здатність розробляти та впроваджувати інноваційні методи психологічної допомоги клієнтам у складних життєвих ситуаціях.
- СК11. Здатність застосовувати підходи першої психологічної допомоги, кризового консультування та психосоціальної підтримки для збереження і відновлення психічного здоров'я особистості, груп і спільнот.

Програмні результати навчання:

Шифр	Зміст	Освітні компоненти, на матеріалі яких перевіряються ПРН на атестаційному екзамені (відповідно до матриці ОПП)	Професійно орієнтовані завдання
ПРН1	Здійснювати пошук, опрацювання та аналіз професійно важливих знань із різних джерел із використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.	Методологія та організація психологічних досліджень, Управління проектами, Ділова іноземна мова (за проф.спрям.)	методологічно-дослідницькі кейси; блок 1
ПРН2	Уміти організовувати та проводити психологічне дослідження із застосуванням валідних та надійних методів.	Методологія та організація психологічних досліджень; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я	діагностично-оцінювальні та методологічно-дослідницькі кейси; блок 2
ПРН3	Узагальнювати емпіричні дані та формулювати теоретичні висновки.	Методологія та організація психологічних досліджень; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я	усі типи кейсів; блок 1

ПРН4	Робити психологічний прогноз щодо розвитку особистості, груп, організацій.	Групові методи роботи в діяльності практичного психолога	групові кейси; блок 3
ПРН5	Розробляти програми психологічних інтервенцій, провадити їх в індивідуальній та груповій роботі, оцінювати якість.	Інтегративний підхід в консультуванні; Психологія коучингу; Напрями сучасної психотерапії; Групові методи роботи в діяльності практичного психолога	консультативно-терапевтичні, групові, проектно-просвітницькі кейси; блок 2
ПРН6	Розробляти просвітницькі матеріали та освітні програми, впроваджувати їх, отримувати зворотний зв'язок, оцінювати якість.	Психологія здоров'я та благополуччя особистості; Групові методи роботи в діяльності практичного психолога	проектно-просвітницькі кейси; блок 2
ПРН7	Доступно і аргументовано представляти результати досліджень у писемній та усній формах, брати участь у фахових дискусіях.	Ділова іноземна мова (за професійним спрямуванням); Методологія та організація психологічних досліджень; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я	усі типи кейсів; блок 4
ПРН8	Оцінювати ступінь складності завдань діяльності та приймати рішення про звернення за допомогою або підвищення кваліфікації.	Управління проектами; Психологія здоров'я та благополуччя особистості; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я; Перша психологічна допомога та кризові інтервенції; Інтегративний підхід в консультуванні; Психологія коучингу; Напрями сучасної психотерапії; Групові методи роботи в діяльності практичного психолога; Пропедевтика психічних захворювань	усі типи кейсів; блок 3
ПРН9	Вирішувати етичні дилеми з опорою на норми закону, етичні принципи та загальнолюдські цінності.	Методологія та організація психологічних досліджень; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я; Перша психологічна допомога та кризові інтервенції; Інтегративний підхід в консультуванні; Психологія коучингу; Напрями сучасної психотерапії; Пропедевтика психічних захворювань	професійно-етичні кейси; блок 4

ПРН10	Здійснювати аналітичний пошук відповідної до сформульованої проблеми наукової інформації та оцінювати її за критеріями адекватності.	Управління проєктами; Психологія здоров'я та благополуччя особистості; Пропедевтика психічних захворювань	методологічно-дослідницькі кейси; блок 1
ПРН11	Здійснювати адаптацію та модифікацію існуючих наукових підходів і методів до конкретних ситуацій професійної діяльності.	Психологія здоров'я та благополуччя особистості; Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я; Перша психологічна допомога та кризові інтервенції; Інтегративний підхід в консультуванні; Психологія коучингу; Напрями сучасної психотерапії; Пропедевтика психічних захворювань	усі типи кейсів; блоки 1–2
ПРН12	Демонструвати здатність до наукової рефлексії, професійного саморозвитку й формування власного стилю психологічної діяльності, дотримуючись вимог етичних кодексів і чинного законодавства у сфері психології.	Інтегративний підхід в консультуванні; Напрями сучасної психотерапії; Групові методи роботи в діяльності практичного психолога	консультативно-терапевтичні та професійно-етичні кейси; блок 4
ПРН13	Застосовувати методи і техніки кризових інтервенцій та першої психологічної допомоги в умовах надзвичайних і кризових ситуацій, дотримуючись принципів професійної етики, конфіденційності та меж фахової компетентності.	Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я; Перша психологічна допомога та кризові інтервенції	кризові та діагностично-оцінювальні кейси; блок 2

Примітка. Відповідно до матриці ОПП у формуванні програмних результатів навчання беруть участь також Виробнича (консультативна) практика (ПРН1, ПРН2, ПРН4, ПРН7, ПРН8, ПРН9, ПРН11, ПРН12, ПРН13), Виробнича практика (ПРН1, ПРН4, ПРН5, ПРН6, ПРН7, ПРН8, ПРН9, ПРН11, ПРН12, ПРН13) та Кваліфікаційна робота (ПРН1, ПРН2, ПРН3, ПРН4, ПРН5, ПРН7, ПРН8, ПРН9, ПРН10, ПРН11, ПРН12). Досвід, набутий під час практичної підготовки, використовується здобувачами під час розв'язання професійно орієнтованих завдань (кейсів). Практичне досягнення цих ПРН підтверджується результатами практичної підготовки та захисту кваліфікаційної роботи.

Форма проведення

Атестаційний екзамен проводиться в очній усній формі з попередньою підготовкою відповіді здобувачем перед Екзаменаційною комісією.

Атестація здійснюється відкрито і публічно з дотриманням вимог безпеки, академічної доброчесності, захисту персональних даних та належних організаційних умов проведення екзамену.

Здобувачі заходять до аудиторії групами по чотири-п'ять осіб. Наступна група отримує білети в міру звільнення місць, що забезпечує безперервність роботи комісії.

Після отримання екзаменаційного білета здобувачеві надається 20 хвилин для підготовки письмових тез відповіді на бланку встановленого зразка.

Тривалість усної відповіді здобувача перед Екзаменаційною комісією та відповідей на додаткові запитання становить до 10 хвилин.

Загальний час складання атестаційного екзамену одним здобувачем (з урахуванням підготовки та відповіді) не перевищує 30 хвилин.

Користування будь-якими джерелами інформації та технічними засобами заборонено, крім випадків, окремо передбачених умовою завдання.

У разі виявлення порушення академічної доброчесності під час атестаційного екзамену екзаменаційна комісія діє відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу», «Політики академічної доброчесності», «Положення про систему забезпечення академічної доброчесності». Факт порушення та рішення комісії фіксуються у встановленому порядку.

Структура екзаменаційного білета

Змістові блоки теоретичних питань.

Для цілей формування білета освітні компоненти поділяються на два блоки:

- **Змістовий блок А. Методологія, психодіагностика та клініко-психологічне оцінювання:** ОК Методологія та організація психологічних досліджень, ОК Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я, ОК Пропедевтика психічних захворювань.
- **Змістовий блок Б. Психологічна допомога та професійні інтервенції:** ОК Психологія здоров'я та благополуччя особистості, ОК Перша психологічна допомога та кризові інтервенції, ОК Інтегративний підхід в консультуванні, ОК Психологія коучингу, ОК Напрями сучасної

психотерапії, ОК Групові методи роботи в діяльності практичного психолога.

Екзаменаційний білет містить чотири завдання:

№	Тип завдання	Балів
1	Теоретичне питання (методолого-дослідницький блок)	20
2	Теоретичне питання (блок психологічної допомоги)	20
3	Професійно орієнтоване завдання (кейс)	30
4	Професійно орієнтоване завдання (кейс)	30
	Разом	100

Правила формування екзаменаційного білета

Теоретичні питання:

Перше теоретичне питання береться з переліку питань змістовного блоку А, друге – з переліку питань змістовного блоку Б.

Два теоретичні питання одного білета не можуть належати до одного освітнього компонента.

Підбір завдань здійснюється таким чином, щоб сукупність завдань екзаменаційного білета забезпечувала перевірку різних груп програмних результатів навчання та не допускала змістового дублювання завдань.

Представленість освітніх компонентів у сукупності екзаменаційних білетів визначається з урахуванням їх обсягу, внеску у формування програмних результатів навчання та змістової ваги в освітній програмі.

Професійно орієнтовані завдання:

Два практичні завдання одного білета беруться з різних освітніх компонентів, причому принаймні одне – з компонента, не представленого теоретичними питаннями цього білета.

Принаймні одне практичне завдання білета має містити прогностичний компонент.

Практичні завдання одного білета не можуть дублювати одне одного за провідним програмним результатом навчання.

Два професійно орієнтовані завдання одного білета належать до різних типів за характером професійного завдання.

Не менш як у чверті білетів одне з практичних завдань передбачає роботу з іншомовним науковим джерелом (оцінювання його адекватності, релевантності або висновків). Текст джерела подається в умові завдання.

Не менш як у чверті білетів одне з практичних завдань передбачає проєктний компонент: визначення мети, етапів, ресурсів, ризиків і критеріїв оцінювання результату психологічної програми або заходу.

Кількість екзаменаційних білетів перевищує кількість здобувачів у найбільшій екзаменаційній групі не менш як на 20 %.

Білету щороку оновлюються і затверджуються на засіданні кафедри психології за обов'язкової участі гаранта освітньої програми не пізніше як за місяць до початку екзаменаційної сесії.

Банк завдань

Банк теоретичних питань формується з переліків, укладених за кожним вказаним освітнім компонентом, і налічує 240 питань:

Освітній компонент	Кількість питань
Методологія та організація психологічних досліджень	30
Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я	25
Інтегративний підхід в консультуванні	30
Психологія здоров'я та благополуччя особистості	25
Перша психологічна допомога та кризові інтервенції	25
Групові методи роботи в діяльності практичного психолога	25
Напрями сучасної психотерапії	30
Пропедевтика психічних захворювань	25
Психологія коучингу	25

«Методологія та організація психологічних досліджень»

1. Наукове пізнання та специфіка наукового дослідження у психології.

2. Наукова проблема психологічного дослідження. Джерела наукових проблем. Відмінність наукової проблеми від теми дослідження та практичної проблеми.
3. Дослідницьке питання: сутність, функції та основні вимоги до його формулювання.
4. Теорія та теоретична модель у психологічному дослідженні. Зв'язок теоретичної моделі з емпіричним дослідженням.
5. Наукова гіпотеза: функції та вимоги. Теоретична обґрунтованість, конкретність, емпірична перевірюваність і принцип спростовуваності.
6. Пошукова та підтверджувальна логіка психологічного дослідження. Відмінність попередньо сформульованої гіпотези від пояснення, побудованого після отримання результатів.
7. Психологічний конструкт, змінна та емпіричний показник. Концептуалізація й операціоналізація психологічних конструктів.
8. Конструктна валідність. Відповідність між теоретичним конструктом, його операціоналізацією та емпіричними показниками.
9. Дослідницька стратегія та дизайн психологічного дослідження. Відповідність дизайну науковій проблемі, дослідницькому питанню та гіпотезі.
10. Описові, кореляційні, експериментальні та квазіекспериментальні психологічні дослідження: можливості та обмеження.
11. Поперечні, поздовжні та проспективні дослідження. Дослідження окремого випадку.
12. Експериментальна логіка психологічного дослідження. Незалежні та залежні змінні, маніпулювання, рандомізація, експериментальна і контрольна групи.
13. Сторонні та змішувальні змінні. Основні способи контролю змішувальних впливів.
14. Кореляційний зв'язок і причинність. Передумови обґрунтованого причинного висновку.
15. Внутрішня валідність психологічного дослідження та основні загрози внутрішній валідності.
16. Генеральна сукупність і вибірка психологічного дослідження. Імовірнісні та неімовірнісні способи формування вибірки.
17. Репрезентативність вибірки. Систематична помилка відбору, самовідбір та вибування учасників дослідження.
18. Обсяг вибірки, статистична потужність, розмір ефекту та точність статистичного оцінювання.

19. Зовнішня валідність психологічного дослідження. Межі узагальнення отриманих результатів.
20. Психологічне вимірювання. Основні положення класичної теорії тестів.
21. Надійність психологічного вимірювання та її основні види.
22. Валідність психологічного вимірювання. Змістова, критеріальна та конструктна валідність.
23. Інваріантність вимірювання та її значення для порівняння психологічних показників у різних групах.
24. Критерії вибору психодіагностичного та дослідницького інструментарію. Використання перекладених і культурно адаптованих методик.
25. Кількісна та якісна методологія психологічного дослідження: логіка, можливості та обмеження.
26. Комбіновані психологічні дослідження. Принципи інтеграції кількісних і якісних даних.
27. Відтворюваність результатів психологічних досліджень. Прямі та концептуальні реплікації.
28. Сумнівні дослідницькі практики. Систематична помилка публікації, вибіркове представлення результатів та формулювання гіпотез після отримання результатів.
29. Попередня реєстрація, зареєстровані звіти та принципи відкритої науки у психологічних дослідженнях.
30. Етика психологічного дослідження та академічна доброчесність. Етика досліджень із вразливими групами (ВПО, військовослужбовці, особи з травматичним досвідом). Інтерпретація результатів, статистична, практична і психологічна значущість та межі наукового висновку.

«Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я»

1. Відмінності між психодіагностикою, психологічним оцінюванням і скринінгом за їхнім призначенням та професійними завданнями.
2. Визначення меж професійних висновків психолога під час проведення психодіагностичного обстеження.
3. Взаємозв'язок і розмежування психодіагностичного запиту та діагностичного завдання.
4. Переваги й обмеження використання опитувальників та проєктивних методик у контексті доказової психодіагностики.
5. Послідовність і зміст основних етапів організації психодіагностичного обстеження від уточнення запиту до інформування про результати.
6. Специфічні вимоги та етапи процедури скринінгу психічного здоров'я у практичній діяльності; травмоінформоване проведення оцінювання.

7. Критерії добору психодіагностичного інструментарію відповідно до мети оцінювання та характеристик цільової групи.
8. Межі застосування понять «психічна норма» та «відхилення» під час психологічного оцінювання.
9. Підстави для прийняття рішення про проведення поглибленого оцінювання або перенаправлення клієнта до інших фахівців.
10. Практична реалізація принципу комплексності під час психологічного оцінювання.
11. Можливості та обмеження використання стандартизованого інтерв'ю, спостереження й самоопису як джерел інформації.
12. Вплив соціальної бажаності, установки на відповіді та ситуативної мотивації на результати самозвіту.
13. Алгоритми аналізу розбіжностей між даними, отриманими з різних джерел психодіагностичної інформації.
14. Способи інтеграції суперечливих даних під час формулювання підсумкового професійного висновку.
15. Роль надійності й валідності методики в забезпеченні обґрунтованості та достовірності психологічного висновку.
16. Значення стандартизації та актуальних нормативних даних як обов'язкової умови застосування методик.
17. Ризики та професійно-етичні обмеження використання інструментарію з недостатньо дослідженими психометричними властивостями.
18. Критерії оцінювання придатності психодіагностичного тесту для конкретного діагностичного завдання.
19. Мета та можливості використання скринінгу для попереднього оцінювання психологічного стану, ризиків і ресурсів, зокрема резильєнтності особистості та групи; груповий скринінг на рівні громади.
20. Наслідки та ризики виникнення хибнопозитивних і хибнонегативних результатів скринінгу.
21. Принципи добору скринінгових інструментів відповідно до специфіки групи та умов обстеження: особливості скринінгу ВПО, військовослужбовців, ветеранів і членів їхніх родин в умовах війни.
22. Межі застосування результатів скринінгу та неможливість їх використання для встановлення остаточного діагнозу.
23. Вимоги до процедури надання професійного зворотного зв'язку за результатами оцінювання.
24. Експрес-оцінювання стану та ризиків у кризовій ситуації як підстава для надання першої психологічної допомоги, кризової інтервенції або перенаправлення; використання результатів оцінювання для маршрутизації в системі допомоги.
25. Етичні та нормативні вимоги щодо збереження, використання та захисту конфіденційності психодіагностичної інформації.

«Інтегративний підхід в консультуванні»

1. Інтегративний підхід у консультуванні: сутність, передумови виникнення, ключові концепції, переваги й обмеження.
2. Стратегії психотерапевтичної інтеграції: технічний еkleктизм, теоретична інтеграція, інтеграція на основі спільних факторів, асимілятивна інтеграція; критерії вибору стратегії.
3. Моделі інтегративного консультування, їх характеристика.
4. Критерії ефективності інтегративного консультування та способи оцінювання результативності консультативного процесу.
5. Роль, професійна позиція та система професійних цінностей консультанта в інтегративному підході.
6. Професійна етика психолога-консультанта: основні принципи, етичні дилеми та способи їх вирішення.
7. Межі професійної компетентності консультанта: критерії визначення, підстави для скерування клієнта, роль супервізії та підвищення кваліфікації.
8. Вплив професійної діяльності на особистість консультанта: емоційне вигорання, чинники ризику, профілактика, професійна самопідтримка.
9. Професійна ідентичність консультанта та формування власного стилю професійної діяльності.
10. Особистість клієнта в консультуванні: інтегративна модель, типологія клієнтів, психологічний вимір взаємодії.
11. Запит клієнта: види, способи прояснення, оцінювання проблеми та формулювання цілей консультування.
12. Особистісні ресурси та бар'єри клієнта: виявлення, актуалізація, урахування в доборі консультативної стратегії.
13. Урахування культурних, соціальних і вікових відмінностей клієнта в консультативній роботі; межі відповідальності клієнта і консультанта.
14. Консультативний контакт: умови формування, психотерапевтичний клімат, його фізичні та емоційні компоненти.
15. Механізми психологічного впливу в консультативній роботі та механізми психологічного захисту клієнта.
16. Перенесення і контрперенесення в консультуванні: прояви, функції, професійне опрацювання.
17. Вербальні та невербальні засоби підтримання контакту: активне слухання, емпатичне відображення, правила інтерпретації невербальних проявів.
18. Структура консультативного процесу: етапи, загальна (еклектична) модель та її стадії, гнучкість моделі в практиці.
19. П'ятикрокова модель інтерв'ю та її застосування в інтегративному консультуванні.
20. Психоаналітичний напрям у консультуванні: ключові ідеї, мета, типові техніки та можливості їх інтеграції в консультативну роботу.

21. Гуманістичний напрям у консультуванні: ключові ідеї, мета, типові техніки та можливості їх інтеграції в консультативну роботу.
22. Екзистенційний напрям у консультуванні: ключові ідеї, мета, типові техніки та можливості їх інтеграції в консультативну роботу.
23. Когнітивно-поведінковий напрям у консультуванні: ключові ідеї, мета, типові техніки та можливості їх інтеграції в консультативну роботу.
24. Гештальт-підхід у консультуванні: ключові ідеї, мета, типові техніки та можливості їх інтеграції в консультативну роботу.
25. Критерії добору, поєднання та адаптації методів різних підходів відповідно до запиту, концептуалізації випадку й соціокультурного контексту клієнта.
26. Особливості інтегративного консультування в різних сферах практики: заклади освіти, ділове консультування, робота з сім'єю, дистанційний формат.
27. Інтегративне консультування клієнтів із кризовим і травматичним досвідом; інтегративно-ресурсний підхід до терапії горя та модель подвійних процесів.
28. Оцінювання ефективності консультативного процесу: професійні критерії та способи їх застосування.
29. Співвідношення консультування, кризової інтервенції, першої психологічної допомоги та психосоціальної підтримки; межі застосування інтегративного консультування в кризових ситуаціях.
30. Типові труднощі, помилки та психологічні феномени консультативної практики.

«Психологія здоров'я та благополуччя особистості»

1. Здоров'я як багатовимірний біопсихосоціальний феномен: сучасні підходи до визначення, концепція ВООЗ, співвідношення патогенетичної і салютогенетичної парадигм.
2. Психологія здоров'я як галузь наукового знання та практики: предмет, завдання, місце в системі психологічних дисциплін, прикладні можливості.
3. Внутрішня картина здоров'я та типи ставлення до здоров'я: структура, чинники формування, значення для здоров'язберезувальної поведінки.
4. Моделі психологічно здорової особистості: порівняльний аналіз підходів та їх значення для практичної роботи психолога.
5. Показники та детермінанти психічного здоров'я: індивідуальні, поведінкові, соціокультурні, середовищні; чинники ризику для психічного здоров'я в умовах війни (загроза життю, вимушене переселення, втрата) ; їх взаємодія в конкретних життєвих контекстах.

6. Психологічне оцінювання стану та чинників психічного здоров'я: принципи добору інструментів, вимоги до валідності й надійності, межі інтерпретації результатів.
7. Етичні засади діагностики психічного здоров'я та використання психологічної інформації: інформована згода, конфіденційність, недопущення стигматизації, робота з вразливими групами.
8. Саморегуляція як механізм підтримання психічного здоров'я: рівні, складники, базові науково обґрунтовані техніки та межі їх застосування психологом.
9. Механізми психологічного захисту і копінг-стратегії: функції, розмежування, критерії адаптивності, діагностичні можливості.
10. Особистісні ресурси подолання стресу: роль у виборі копінг-стратегій і в підтриманні психічного здоров'я.
11. Професійний стрес і вигорання фахівця: взаємозв'язок із копінг-стратегіями, чинники ризику, напрями профілактики.
12. Резильєнтність особистості, групи і громади, життєстійкість і посттравматичне зростання: співвідношення понять, емпіричний статус, можливості підтримання.
13. Психогігієна: принципи, зміст, особливості застосування в різних вікових, професійних і соціальних групах.
14. Психопрофілактика: завдання, рівні, моделі втручання та критерії вибору рівня профілактичної роботи.
15. Психологічне просвітництво в роботі практичного психолога: завдання, форми, адресність, оцінювання якості просвітницьких матеріалів, психоедукація для ВПО та громад, що їх приймають.
16. Проєктування психопрофілактичної програми: визначення мети, цільової групи, змісту, очікуваних результатів і критеріїв ефективності.
17. Психогігієна та підтримання психічного здоров'я в умовах кризових ситуацій і воєнного стану.
18. Суб'єктивне благополуччя особистості: гедоністичний і евдемоністичний підходи, їх співвідношення та дослідницькі наслідки.
19. Структура суб'єктивного і психологічного благополуччя: порівняльний аналіз основних моделей.
20. Чинники та умови формування суб'єктивного благополуччя: об'єктивні й суб'єктивні детермінанти, роль цілеспрямованої активності особистості, колективне благополуччя, соціальна підтримка та згуртованість громади.

21. Діагностика суб'єктивного благополуччя: добір інструментів відповідно до мети дослідження, можливості кількісних і якісних методів, інтерпретація результатів.
22. Науково обґрунтовані підходи до розвитку благополуччя: інтервенції позитивної психології, здоров'язберезувальні практики, умови їх результативності.
23. Оцінювання доказовості, безпеки й доречності психологічних програм, практик і засобів самодопомоги, зокрема цифрових.
24. Критичний аналіз наукової інформації у сфері психології здоров'я та благополуччя: критерії адекватності джерел і обґрунтованості висновків.
25. Етичні вимоги та межі професійної компетентності психолога у сфері збереження психічного здоров'я і розвитку благополуччя: підстави для супервізії, консультації іншого фахівця або перенаправлення.

«Перша психологічна допомога та кризові інтервенції»

1. Перша психологічна допомога в системі психосоціальної підтримки: сутність, принципи, межі застосування та співвідношення з психологічним консультуванням і психотерапією.
2. Міжнародні моделі першої психологічної допомоги (BOO3, RAPID-PFA, SIX Cs М. Фархі): порівняльна характеристика та обґрунтування вибору моделі в умовах воєнного стану в Україні.
3. Алгоритм «Дивись – Слухай – Направляй»: зміст етапів, професійні дії психолога на кожному з них та критерії переходу між етапами.
4. Психологічні реакції на стресові та травматичні події: типологія, динаміка, критерії відмежування очікуваних реакцій від станів, що потребують спеціалізованої допомоги.
5. Гостра стресова реакція, посттравматичний стресовий розлад і реакції горя: диференціація проявів та її наслідки для вибору рівня й виду допомоги.
6. Кризова інтервенція: мета, структура, часові межі, місце в континуумі психологічної допомоги. Принципи травмоінформованого підходу і запобігання повторній травматизації.
7. Принцип мінімально достатнього рівня допомоги: обґрунтування інтенсивності втручання відповідно до потреб особи; наслідки недостатнього та надмірного втручання.

8. Стабілізація стану в кризовій роботі: показання, основні групи технік, критерії ефективності та обмеження застосування.
9. Психоедукація як кризова інтервенція: завдання, зміст, умови ефективності, типові помилки фахівця; психоедукаційна підтримка громад, що приймають ВПО.
10. Скринінг ризиків у кризовій роботі: мета, принципи, інструменти, межі застосування та відмінність від психодіагностичного обстеження.
11. Алгоритм професійних дій психолога при виявленні високого рівня ризику для життя і безпеки особи.
12. Планування безпеки та маршрутизація допомоги: зміст, учасники, протоколи направлення, документування.
13. Етичні засади кризової допомоги та способи вирішення етичних дилем в умовах невизначеності й обмеженого часу.
14. Інформована згода і конфіденційність у кризових умовах: обсяг, форма, межі та підстави для розкриття інформації.
15. Правові основи надання психологічної допомоги в Україні: нормативне регулювання психосоціальної допомоги та взаємодії з медичними й соціальними службами.
16. Диференційований підхід у наданні кризової допомоги: урахування віку, статі, культурного й релігійного контексту, рівня уразливості особи, особливості допомоги ВПО, військовослужбовцям, ветеранам, їхнім родинам і родинам зниклих безвісти.
17. Особливості першої психологічної допомоги та кризових інтервенцій у роботі з дітьми й підлітками; роль родини та значущих дорослих.
18. Психологічна допомога особистості в стані гострого горя та втрати: завдання фахівця, послідовність дій, типові помилки.
19. Деескалація агресії та робота з клієнтами у стані вираженого психомоторного збудження.
20. Міжсекторальна взаємодія у кризовій роботі: принципи співпраці, роль і межі компетентності психолога в мультидисциплінарній команді, управління кейсом. Регіональна система допомоги, маршрутизація військовослужбовців, ветеранів і їхніх родин.
21. Оцінювання меж власної фахової компетентності: критерії прийняття рішення про скерування клієнтів, звернення по супервізію або підвищення кваліфікації.
22. Вторинна травматизація, втома від співчуття та професійне вигорання фахівця кризової допомоги: розмежування, чинники ризику, профілактика, техніки саморегуляції.

23. Документування кризового випадку: обсяг і зміст записів, вимоги до передачі інформації іншим фахівцям, захист персональних даних.
24. Психологічна допомога особам, які зазнали домашнього насильства: ознаки виявлення, алгоритм дій психолога, правові зобов'язання та маршрутизація до соціальних служб.
25. Супервізія, інтервізія та колегіальна підтримка як складники системи забезпечення якості та безпеки кризової допомоги.

«Групові методи роботи в діяльності практичного психолога»

1. Основні види психологічних груп та особливості їх застосування у діяльності практичного психолога.
2. Комплектування групи: критерії добору учасників, показання та протипоказання, ризики групової роботи і способи їх мінімізації.
3. Терапевтичні чинники групової роботи: система чинників, механізми їх дії та умови реалізації в групі.
4. Стадії розвитку групи та завдання ведучого на кожній із них.
5. Опір у груповій роботі: форми прояву, чинники виникнення, професійні способи роботи.
6. Психологічний прогноз у груповій роботі: аналіз актуального стану групової динаміки, прогнозування подальших змін у взаємодії учасників та обґрунтування дій ведучого.
7. Психокорекційні групи: мета, завдання, основні методи та особливості проведення.
8. Тренінгові групи: мета, завдання, принципи організації та основні методи роботи.
9. Перенесення і контрперенесення у груповому процесі: прояви, функції, професійне опрацювання.
10. Арт-терапевтичні групи: мета, завдання, принципи організації та методи роботи.
11. Групи трансакційного аналізу: мета, завдання, принципи та методи роботи.
12. Гештальт-групи: мета, завдання, принципи та основні методи роботи.
13. Методи групової роботи в НЛП: основні принципи, техніки, межі застосування та оцінювання доказовості методу.
14. Психодраматичні групи: мета, завдання, структура та основні методи роботи.
15. Групи тілесноорієнтованої психотерапії: мета, завдання та основні методи роботи.

16. Екзистенційно-гуманістичний підхід у груповій роботі: мета, завдання, особливості групового процесу; відмінності від гештальтпідходу.
17. Психоедукаційні групи та групи підтримки: мета, структура, особливості роботи з ВПО та громадами, що їх приймають; отримання зворотного зв'язку та оцінювання якості.
18. Супервізія та інтервізія у груповій роботі психолога: завдання та значення для професійної компетентності ведучого.
19. Історія розвитку групових методів роботи: основоположники, класичні напрями, сучасні тенденції, зокрема в Україні.
20. Переваги та обмеження групової форми психологічної допомоги порівняно з індивідуальною; сильні й слабкі сторони групового впливу.
21. Відкриті та закриті групи: особливості формування, організації та функціонування.
22. Стилi керівництва групою в діяльності практичного психолога.
23. Ко-терапія у груповій роботі: зміст, завдання та особливості взаємодії ко-терапевтів.
24. Оцінювання ефективності групової роботи: критерії, методи збирання зворотного зв'язку, аналіз результатів.
25. Етичні засади групової роботи: конфіденційність у групі та її межі, інформована згода, добровільність участі, межі компетентності ведучого.

«Напрями сучасної психотерапії»

1. Психотерапія як професійно організований процес психологічної допомоги. Співвідношення психотерапії, психологічного консультування та психологічної підтримки.
2. Психотерапевтичний напрям, теоретична модель, метод і психотерапевтична техніка. Співвідношення основних рівнів організації психотерапевтичної практики.
3. Основні компоненти психотерапевтичної моделі: концепція психологічної проблеми, механізми її підтримання, цілі психотерапії, механізми терапевтичної зміни та психотерапевтичні процедури.
4. Доказова психологічна практика. Наукові докази, професійна компетентність психолога, характеристики, цінності та контекст клієнта.
5. Специфічні та спільні чинники психотерапевтичної зміни. Механізми ефективності психотерапії.
6. Психоаналіз З. Фрейда як основа психодинамічної традиції. Несвідоме, внутрішній конфлікт, психологічний захист, повторення та перенесення.

7. Розвиток психодинамічної традиції: его-психологія, теорії об'єктних відносин, реляційні підходи та теорія прив'язаності.
8. Сучасна психодинамічна психотерапія. Психодинамічне формулювання випадку, перенесення, контрперенесення та основні терапевтичні процедури.
9. Психотерапія, заснована на менталізації. Поняття менталізації, модель психологічної проблеми та механізми терапевтичної зміни.
10. Особистісно-центрована психотерапія К. Роджерса. Я-концепція, конгруентність і неконгруентність, умови цінності та механізм терапевтичної зміни.
11. Емпатія, безумовне позитивне прийняття та конгруентність терапевта в особистісно-центрованій психотерапії.
12. Гештальт-терапія. Усвідомлення, контакт, актуальний досвід та терапевтичний експеримент.
13. Емоційно-фокусована психотерапія. Роль емоційного досвіду, емоційна переробка та механізми терапевтичної зміни.
14. Особистісно-центрована, гештальт- та емоційно-фокусована психотерапія: спільні характеристики та відмінності.
15. Поведінкова психотерапія. Класичне й оперантне обумовлення, уникнення, негативне підкріплення та принципи поведінкової зміни.
16. Когнітивна модель А. Бека. Автоматичні думки, проміжні та глибинні переконання, когнітивні викривлення.
17. Когнітивно-поведінкове формулювання випадку. Механізми виникнення та підтримання психологічної проблеми.
18. Основні стратегії когнітивно-поведінкової психотерапії. Когнітивна реструктуризація та робота з дисфункціональними переконаннями.
19. Експозиція, поведінковий експеримент і поведінкова активація: терапевтична логіка та механізми зміни.
20. Контекстуально-поведінкові підходи та сучасний розвиток когнітивно-поведінкової психотерапії. Поняття «третьої хвилі» КПТ.
21. Терапія прийняття та відповідальності (АСТ). Психологічна гнучкість та основні терапевтичні процеси.
22. Діалектична поведінкова терапія (DBT). Діалектика прийняття і зміни, основні компоненти та терапевтичні завдання.
23. Системна та сімейна психотерапія. Система, підсистема, межі, правила, ролі, зворотний зв'язок і сімейний життєвий цикл.
24. Циркулярна причинність та системне формулювання психологічної проблеми. Основні напрями сімейної психотерапії.

25. Психічна травма, травматична подія, посттравматичні реакції та посттравматичний стресовий розлад. Механізми підтримання посттравматичних труднощів.
26. Травма-фокусована психотерапія. Пролонгована експозиція (PE) і терапія когнітивного опрацювання (CPT): принципи та механізми терапевтичної зміни.
27. Десенсибілізація та репроцесуалізація рухами очей (EMDR): принципи, доказова база та межі застосування.
28. Психотерапевтична інтеграція. Технічний еклектизм, асимілятивна інтеграція, теоретична інтеграція та підхід спільних чинників.
29. Терапевтичні відносини та робочий альянс. Емпатія, узгодження цілей і терапевтичних завдань, розриви терапевтичного альянсу та їх відновлення.
30. Обґрунтований вибір психотерапевтичного підходу. Наукові докази, формулювання випадку, характеристики клієнта, психологічна безпека, професійна компетентність та моніторинг результатів психотерапії.

«Пропедевтика психічних захворювань»

1. Психіатрія і клінічна психологія в системі охорони психічного здоров'я: предмет, завдання, розмежування професійних ролей психолога і лікаря-психіатра.
2. Біопсихосоціальна модель психічних розладів: становлення, зміст, пояснювальні можливості та обмеження.
3. Організація психіатричної допомоги в Україні: рівні надання, структура служби, місце психолога в мультидисциплінарній команді.
4. Законодавчі та етичні засади надання психіатричної допомоги; права осіб із психічними розладами.
5. Психопатологічний симптом, синдром і психічний розлад: співвідношення понять та значення синдромологічного аналізу для роботи психолога.
6. Клініко-психопатологічний метод: бесіда, спостереження, оцінювання психічного статусу; структура та послідовність опису.
7. Сучасні класифікації психічних розладів (МКХ-11 і DSM-5-TR): принципи побудови, співвідношення категоріального і вимірювального підходів.
8. Методи психологічного дослідження психічних функцій: експериментально-психологічні, патопсихологічні, нейропсихологічні; можливості, обмеження, місце в комплексному оцінюванні.
9. Галюцинаторні та інші незвичні перцептивні переживання; класичне розмежування ілюзій, галюцинацій і псевдогалюцинацій та його місце в сучасному клініко-психологічному оцінюванні.

10. Клініко-психологічне опитування особи з незвичними перцептивними переживаннями: зміст, критичність, дистрес, оцінювання ризиків, підстави для направлення.
11. Порухення мислення за темпом і формою: прояви та способи їх розпізнавання в клініко-психологічній бесіді.
12. Порухення мислення за змістом: розмежування нав'язливих, надцінних і маячних ідей за переконаністю, критичністю та впливом на поведінку.
13. Основні маячні синдроми та синдром психічних автоматизмів: структура, прояви, значення для оцінювання психічного стану.
14. Нав'язливі стани й обсесивно-фобічні прояви: клінічна характеристика та особливості психологічного оцінювання.
15. Порухення уваги та пам'яті: класифікація, прояви, методи психологічного дослідження мнестичних функцій.
16. Набуті когнітивні порухення та деменції: основні прояви, оцінювання повсякденного функціонування, відмежування від делірію та депресивних станів.
17. Розлади інтелектуального розвитку: ступені, принципи оцінювання інтелектуального й адаптивного функціонування.
18. Порухення емоційної сфери: прояви та основні афективні синдроми; особливості їх виявлення в різних вікових групах.
19. Порухення вольової регуляції та психомоторної сфери: прояви, кататонічні симптоми, ознаки станів, що потребують невідкладного медичного оцінювання.
20. Свідомість та її порухення: рівні порухення свідомості, синдроми потьмарення свідомості, їх диференційне розпізнавання.
21. Делірій як гострий стан: ознаки, чинники ризику, алгоритм дій психолога в межах професійної компетентності.
22. Порухення самосвідомості: деперсоналізація, дереалізація та суміжні феномени; розмежування з порухеннями свідомості.
23. Психологічний висновок за результатами клініко-психологічного оцінювання: вимоги до змісту, формулювання без встановлення психіатричного діагнозу.
24. Межі професійної компетентності психолога в роботі з психопатологічною симптоматикою: критерії прийняття рішення про направлення до лікаря-психіатра або невідкладне медичне оцінювання.
25. Етичні та правові аспекти роботи з клієнтами з психічними розладами: інформована згода, конфіденційність та її межі, робота з клієнтами зі зниженою критичністю.

«Психологія коучингу»

1. Філософсько-етичні засади коучингу як рівноправної партнерської взаємодії та його принципів відмінності від психотерапії та менторингу.

2. Алгоритми вирішення етичних дилем згідно з Кодексом етики ICF у ситуації тристороннього контрагування між коучем, клієнтом та замовником.
3. Значення ключових компетенцій (встановлення контакту, прозорість дій, формування відповідальності) для розвитку суб'єктності клієнта.
4. Розмежування змісту та функціоналу ключових і професійних компетенцій коуча (активне слухання, спостереження, розрізнення, моделювання, рефлексія).
5. Професійна позиція коуча: суб'єкт-суб'єктні відносини, принцип ресурсності клієнта та ризики «рятівництва» в коучинговій практиці.
6. Вплив стилів управління за Іцхаком Адізесом (PAEI) на вибір індивідуальної стратегії коучингової взаємодії з керівником.
7. Застосування техніки «Вікно Джогарі» під час діагностичного коучингу для виявлення «сліпих плям» та підвищення рівня усвідомленості клієнта.
8. Логічні рівні Р. Ділтса як популярна модель структурування коучингового запиту: сфера використання, наукові обмеження та ризики некритичного застосування.
9. Інструменти типологізації та оцінювання особистісних і поведінкових характеристик у коучингу (MBTI, DISC та подібні): можливості, наукова обґрунтованість та обмеження застосування.
10. Рівні слухання в коучинговій взаємодії: внутрішні фільтри коуча, метаповідомлення клієнта, утримання метапозиції та етичні межі інтерпретації невербальних проявів.
11. Структура та обов'язкові елементи укладання коучингової угоди на окрему сесію та на тривалу контрактну взаємодію.
12. Базові моделі структурування коуч-сесії («Т», «GROW», «Реальність – дія», «Пташка»): порівняльна характеристика та критерії вибору моделі відповідно до запиту клієнта.
13. Вимірювання прогресу в коучингу: техніки «Колесо життя» та «Шкалювання», умови їх поєднання та інтерпретація результатів із клієнтом.
14. Супровід клієнта в ситуації прийняття рішення: техніка «Декартові координати», показання та обмеження її застосування.
15. Об'єктивні та суб'єктивні критерії оцінювання ефективності коучингу з боку клієнта, коуча та організації-замовника.
16. Класифікація коучингових запитань за Т. Столцфузом та призначення відкритих, сутнісних і запитань-інтерпретацій.
17. Етичні та методичні правила застосування техніки м'якого переривання клієнта у випадку виходу в розлогий монолог.
18. Дослідження переконань і мотивації клієнта до змін: модель ABCD («Від ситуації до дії»), межі роботи коуча з переконаннями.

- 19.Коучинг в умовах війни: кар'єрний і життєвий коучинг для ВПО та ветеранів у процесі професійної реінтеграції; коучингові інтервенції як складова кризової допомоги, їх можливості та межі.
- 20.Професійні межі коучингової взаємодії: критерії розмежування коучингу й психотерапії, ознаки ситуацій, у яких коучинг недоцільний, алгоритм перенаправлення клієнта до іншого фахівця.
- 21.Специфіка лайф-коучингу, бізнес-коучингу та кар'єрного коучингу за критеріями цільової аудиторії, типу запитів та методології.
- 22.Системний аналіз організації в корпоративному коучингу: «Модель узгодження» Надлера-Тушмана та модель 7S, умови їх застосування.
- 23.Методологія командного коучингу та способи оцінювання його ефективності у проєктних і віртуальних командах.
- 24.Співвідношення структурного плану коуч-сесії та імпровізації як ресурсу або методичної помилки коуча.
- 25.Професійне позиціонування коуча: елементи особистого бренду, сторітелінг у професійній комунікації, етичні вимоги до публічності та самопрезентації.

Професійно орієнтовані завдання (кейси)

Банк професійно орієнтованих завдань налічує не менш як 100 кейсів, розподілених між освітніми компонентами пропорційно до їх обсягу, і щороку оновлюється.

Кейс є описом професійної ситуації, що моделює типові завдання практичного психолога. За характером професійного завдання кейси банку належать до таких типів:

Тип кейса	Зміст професійної ситуації	Провідні ПРН
Діагностично-оцінювальний	аналіз запиту, добір інструментарію, інтерпретація результатів оцінювання, формулювання психологічного висновку та визначення підстав для поглибленого оцінювання	ПРН2, ПРН3, ПРН11, ПРН13
Консультативно-терапевтичний	аналіз випадку клієнта, концептуалізація проблеми з позицій різних підходів, обґрунтування вибору методу та стратегії роботи	ПРН5, ПРН11, ПРН12

Кризовий	ситуація гострого стресу, втрати, підвищеного ризику або потреби в невідкладній підтримці; визначення рівня допомоги, стабілізація, маршрутизація	ПРН8, ПРН13
Груповий	ситуація групової динаміки, поведінки учасників або професійних дій ведучого групи	ПРН4, ПРН5
Проектно-просвітницький	запит організації, закладу освіти чи громади на психологічну програму, профілактичний або просвітницький захід; розроблення програми та визначення критеріїв її результативності	ПРН5, ПРН6
Методологічно-дослідницький	оцінювання методологічної якості дослідження, добір дизайну, вибірки та інструментарію, аналіз обґрунтованості наукових висновків	ПРН1, ПРН2, ПРН10
Професійно-етичний	етична дилема, межі компетентності, конфлікт інтересів, конфіденційність та її межі, професійна відповідальність психолога	ПРН8, ПРН9, ПРН12

Не менш як третина кейсів моделює професійні ситуації, пов'язані з наслідками війни: робота з ВПО, громадами, що їх приймають, військовослужбовцями, ветеранами та їхніми родинами.

Незалежно від типу кожен кейс містить опис професійної ситуації та чотири блоки підзавдань:

Блок	Зміст підзавдання	ПРН
1. Аналіз ситуації	визначення психологічної проблематики, запиту та ключових чинників, формулювання професійних гіпотез	ПРН3, ПРН10, ПРН11
2. Професійне рішення	обґрунтування вибору підходу, методу, інструментарію або програми дій	ПРН2, ПРН5, ПРН6, ПРН11, ПРН13

3. Прогноз і межі компетентності	прогнозування розвитку ситуації за різних варіантів дій; визначення меж фахової компетентності та підстав для скерування або супервізії	ПРН4, ПРН8
4. Етика та аргументація	аналіз етичної складової ситуації; аргументація рішення; професійна рефлексія	ПРН7, ПРН9, ПРН12

Блок 3 є обов'язковим щонайменше для одного з двох кейсів екзаменаційного білета.

Кейси, що передбачають роботу з іншомовним науковим джерелом, подають його текст безпосередньо в умові завдання.

Процедура проведення атестаційного екзамену

Перелік теоретичних питань доводиться до відома здобувачів через систему дистанційного навчання Moodle не пізніше як за два місяці до екзамену. Банк кейсів до відома здобувачів не доводиться; оприлюднюється лише структура підзавдань і критерії оцінювання.

До складання атестаційного екзамену допускаються здобувачі, які виконали всі вимоги освітньо-професійної програми та навчального плану. Список допущених здобувачів подається до Екзаменаційної комісії секретарем комісії.

Передатестаційна консультація проводиться не пізніше як за три дні до екзамену. Під час консультації здобувачам доводяться: структура білета, часові параметри, критерії оцінювання, правила академічної доброчесності та відповідальність за їх порушення, порядок дій у разі неявки з поважних причин.

Здобувач випадковим чином обирає один із запропонованих екзаменаційних білетів; номер обраного білета секретар ЕК фіксує у відомості та протоколі.

Здобувач має можливість підготувати відповідь, фіксуючи основні положення на бланку відповіді.

При відповіді здобувач послідовно розкриває зміст чотирьох завдань білета. Члени комісії можуть ставити уточнювальні запитання як під час відповіді, так і після її завершення.

Оскільки перелік теоретичних питань доводиться до відома здобувачів заздалегідь, комісія має право поставити здобувачеві додаткове запитання в

межах змісту освітніх компонентів, зазначених у цій Програмі, для перевірки самостійності підготовки.

Додаткові та уточнювальні запитання не є окремим завданням білета й не мають самостійної бальної ваги; відповіді на них враховуються в межах установлених критеріїв оцінювання відповідного завдання.

Рішення про оцінку ухвалюється на закритому засіданні комісії після завершення відповідей усієї групи здобувачів, відкритим голосуванням більшістю голосів членів комісії. За однакової кількості голосів голос голови комісії є вирішальним.

Результати оголошуються в день проведення екзамену після оформлення протоколу засідання Екзаменаційної комісії.

Критерії оцінювання

Теоретичне питання (до 20 балів)

Критерій оцінювання	Балів
Повнота та правильність розкриття змісту питання	до 4
Володіння понятійним апаратом, теоріями і моделями	до 4
Розуміння закономірностей, механізмів і меж застосування	до 4
Здатність аналізувати, порівнювати підходи та співвідносити теорію з практикою	до 4
Логічність, аргументованість і самостійність усного викладу	до 4
Разом	20

Деталізовані критерії

Бали	Характеристика
18–20	Здобувач повно й аргументовано розкриває зміст питання, вільно володіє понятійним апаратом, демонструє розуміння закономірностей, механізмів і меж застосування відповідних положень. Самостійно аналізує та порівнює підходи, співвідносить теоретичні положення з професійною практикою. Усний виклад логічний, послідовний, самостійний і переконливий.
15–17	Здобувач правильно розкриває основний зміст питання, коректно використовує професійну термінологію, демонструє достатнє розуміння теоретичних положень. Окремі аспекти розкрито неповно або не повністю показано їх зв'язок із практикою. Виклад загалом логічний, містить незначні неточності, які не спотворюють змісту.

11–14	Здобувач відтворює основні теоретичні положення, однак відповідь є неповною або переважно описовою. Наявні окремі неточності у використанні понять. Аналіз і порівняння підходів розгорнуто недостатньо, зв'язок із практикою простежується частково. Висновки аргументовані неповною мірою.
6–10	Здобувач розкриває питання фрагментарно, демонструє поверхове розуміння теоретичного матеріалу, допускає суттєві помилки у використанні понять. Межі застосування положень визначає неточно. Виклад недостатньо послідовний і аргументований.
0–5	Зміст питання не розкрито. Понятійний апарат використовується некоректно, відповідь містить істотні помилки, не має логічного викладу або відсутня.

Професійно орієнтоване завдання (до 30 балів)

Складник	Балів
Аналіз ситуації: визначення проблематики, запиту, ключових чинників	до 6
Теоретико-методологічна обґрунтованість аналізу ситуації	до 6
Обґрунтованість професійного рішення, добору методів і підходів	до 6
Прогноз розвитку ситуації та визначення меж професійної компетентності	до 6
Урахування етичних вимог та аргументованість усного представлення рішення	до 6
Разом	30

Деталізовані критерії

Бали	Характеристика
27–30	Здобувач повно й коректно аналізує ситуацію, правильно визначає проблематику, запит і ключові чинники. Послідовно здійснює концептуалізацію випадку, обґрунтовано добирає методи й підходи з урахуванням показань та обмежень. Прогнозує розвиток ситуації за різних варіантів дій, коректно визначає межі власної компетентності та підстави для скерування. Дотримується етичних вимог, переконливо й аргументовано представляє рішення.

22–26	Здобувач правильно аналізує основний зміст ситуації та визначає проблематику. Концептуалізація загалом коректна, добір методів доцільний, однак окремі рішення обґрунтовано не повною мірою. Прогноз сформульовано, але недостатньо розгорнуто. Етичні вимоги та межі компетентності враховано. Представлення логічне, містить окремі неточності.
15–21	Здобувач загалом визначає проблематику, проте аналіз є неповним. Концептуалізація фрагментарна, добір методів переважно відповідає ситуації, але його доцільність обґрунтовано недостатньо. Прогноз розвитку ситуації поверховий або відсутній. Етичні аспекти та межі компетентності враховано частково. Представлення потребує більшої послідовності.
8–14	Здобувач аналізує ситуацію поверхово, неточно визначає проблематику або ключові чинники. Допускає суттєві помилки в концептуалізації; добір методів має формальний характер. Прогноз і межі компетентності не визначено або визначено некоректно. Етичні вимоги враховано недостатньо. Представлення слабо аргументоване.
0–7	Рішення відсутнє або не відповідає професійній ситуації. Проблематику не визначено, вибір методів не обґрунтовано, етичні вимоги та межі компетентності не враховано.

Підсумкова оцінка – сума балів за чотири завдання білета, переведена за шкалою ЄКТС відповідно до «Положення про систему поточного і підсумкового контролю, оцінювання знань та визначення рейтингу здобувачів освіти».

Якщо відповідь здобувача на атестаційному екзамені не відповідає вимогам рівня атестації, здобувач отримав менше 60 балів, Екзаменаційна комісія ухвалює рішення про те, що здобувач не пройшов атестацію і у протоколі засідання Екзаменаційної комісії йому виставляється оцінка «незадовільно».

У випадку, якщо здобувач вищої освіти не з'явився на засідання Екзаменаційної комісії для складання екзаменів, у протоколі зазначається, що він є неатестованим у зв'язку з неявкою на засідання.

Якщо здобувач не з'явився на засідання Екзаменаційної комісії з поважної причини, що підтверджується відповідними документами, йому може бути встановлена інша дата складання екзамену.

Здобувачі вищої освіти, які отримали незадовільну оцінку при складанні атестаційного екзамену, відраховуються з Університету. Їм видається академічна довідка встановленого зразка.

Шкала оцінювання знань за ЄКТС:

Оцінка за національною шкалою	Рівень досягнень, %	Шкала ЄКТС
Національна диференційована шкала		

Відмінно	90 – 100	A
Добре	83 – 89	B
	75 – 82	C
Задовільно	67 – 74	D
	60 – 66	E
Незадовільно	35 – 59	FX
	0 – 34	F

Забезпечення об'єктивності оцінювання та порядок оскарження

Кожен член Екзаменаційної комісії оцінює відповідь здобувача відповідно до критеріїв, визначених цією Програмою. Підсумкова оцінка за атестаційний екзамен встановлюється Екзаменаційною комісією колегіально з урахуванням результатів оцінювання членами комісії та оформлюється в порядку, визначеному «Положенням про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії у ЗВО «Університет Короля Данила»».

Оцінка, встановлена екзаменаційною комісією, може бути оскаржена в порядку, визначеному нормативними документами Університету. Повторне складання атестаційного екзамену з метою підвищення позитивної оцінки не допускається.

Здобувач має право подати апеляцію щодо порушення процедури проведення атестаційного екзамену, яке могло вплинути на об'єктивність оцінювання. Підставами для апеляції є:

- порушення встановленої цією Програмою процедури проведення екзамену;
- порушення часових параметрів підготовки або відповіді;
- невідповідність змісту завдань білета оприлюдненому переліку питань або структурі, визначеній цією Програмою;
- застосування критеріїв оцінювання, не передбачених цією Програмою;
- інші обставини, що могли вплинути на об'єктивність оцінювання.

Не є підставою для апеляції незгода здобувача з оцінкою як професійним судженням Екзаменаційної комісії за умови дотримання процедури та критеріїв оцінювання.

Розгляд апеляції здійснюється Апеляційною комісією, склад якої затверджується наказом ректора, у строк, визначений «Положенням про процедури та політику врегулювання конфліктних ситуацій». До складу Апеляційної комісії не можуть входити члени Екзаменаційної комісії, яка оцінювала відповідь здобувача.

Під час розгляду апеляції Апеляційна комісія опрацьовує протокол засідання Екзаменаційної комісії, бланк відповіді здобувача, екзаменаційний білет та, за наявності, відеозапис екзамену. Здобувач має право бути присутнім під час розгляду апеляції та надавати пояснення.

Рішення Апеляційної комісії оформлюється протоколом і доводиться до відома здобувача або його представника.

Порядок розгляду апеляції в разі проведення екзамену із застосуванням дистанційних технологій є тим самим; відеозапис екзамену є обов'язковим матеріалом для розгляду.

Проведення екзамену із застосуванням дистанційних технологій

У разі ухвалення наказу ректора про реалізацію освітнього процесу за дистанційною або гібридною моделлю атестаційний екзамен проводиться відповідно до «Положення щодо організації освітнього процесу, поточного та семестрового контролю, атестації здобувачів вищої освіти із застосуванням дистанційних технологій».

Не пізніше як за 14 робочих днів до проведення екзамену рішенням кафедри психології за обов'язкової участі гаранта освітньої програми затверджується окремий «Порядок проведення атестаційного іспиту» з використанням дистанційних технологій, який доводиться до відома здобувачів не пізніше як за 10 днів до екзамену.

Екзамен проводиться в синхронному режимі засобами відеоконференції з обов'язковим увімкненням відеозв'язку всіма учасниками.

Перед початком екзамену секретар комісії здійснює аутентифікацію здобувачів засобами відеозв'язку шляхом демонстрації документа, що посвідчує особу.

Передатестаційна консультація проводиться засобами відеоконференції. Під час консультації здійснюється попередня перевірка технічних параметрів зв'язку зі здобувачами, усуваються виявлені проблеми, доводяться алгоритм проведення екзамену, вимоги до технічних засобів, правила академічної доброчесності та порядок дій у разі виникнення технічних перешкод.

У разі виникнення під час складання екзамену обставин непереборної сили або технічних перешкод здобувач негайно повідомляє про них секретаря Екзаменаційної комісії визначеним каналом зв'язку. Робота Екзаменаційної комісії може бути організована в різні дні для різних груп здобувачів, зокрема для повторного складання тими здобувачами, у яких виникли технічні перешкоди під час першої спроби.

Підготовка відповіді здійснюється за увімкненого відеозв'язку з можливістю візуального контролю з боку комісії. Бланк відповіді надсилається до комісії у вигляді фотокопії або електронного документа безпосередньо після завершення підготовки.

У разі проведення атестаційного екзамену дистанційно здійснюється його відеозапис відповідно до затвердженого Порядку проведення атестаційного екзамену та з попереднім повідомленням здобувачів. Строк і порядок зберігання запису визначаються відповідно до локальних нормативних актів Університету та вимог законодавства про захист персональних даних.

У дистанційному форматі застосування додаткового запитання до кожного здобувача є обов'язковим.

Неявка, поважні причини та повторне складання

Відсутність здобувача без поважних причин фіксується відповідною відміткою у відомості. У такому разі здобувач вважається таким, що не склав атестаційний екзамен.

У разі неявки з поважних причин, підтверджених документально, здобувачеві надається можливість скласти атестаційний екзамен у строк, визначений Екзаменаційною комісією та деканатом факультету в індивідуальному порядку, у межах терміну роботи Екзаменаційної комісії.

У разі виникнення під час складання екзамену обставин непереборної сили здобувач негайно повідомляє про них секретаря Екзаменаційної комісії. Можливість і час перескладання визначаються Екзаменаційною комісією та деканатом факультету в індивідуальному порядку.

У разі оголошення сигналу повітряної тривоги під час проведення екзамену учасники діють відповідно до наказу ректора від 27.04.2026 №22/од; час, витрачений на перебування в укритті, до часу підготовки відповіді не зараховується.

Порядок повторного складання атестаційного екзамену здобувачами, які отримали незадовільну оцінку, визначається «Положенням про порядок створення та організацію роботи екзаменаційної комісії у ЗВО УКД».

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Бек Дж. С. Когнітивно-поведінкова терапія: основи та практика. Київ : Науковий світ, 2023. 460 с.
2. Блек Д. В., Андреасен Н. К. Вступ до психіатрії : пер. 7-го вид. / наук. ред. укр. вид. Г. Кожина. Київ : ВСВ «Медицина», 2024. 597 с.
3. Бочелюк В. Й., Нечипоренко В. В., Позднякова О. Л. та ін. Методика та організація наукових досліджень з психології : навч. посіб. 3-тє вид., перероб. і доп. Київ : КНТ, 2024. 384 с.
4. Брайковська А., Гриценко Т., Тімофєєва К. Коучинг для лідерів громадських організацій : посібник. Київ : Фонд Східна Європа, 2022. 81 с.
5. Бровендер О. О., Завацька Н. Є. Психодіагностика : навч.-метод. посіб. для здобувачів вищої освіти зі спеціальності С4 «Психологія» усіх форм навчання. Київ : Вид-во СНУ ім. В. Даля, 2026. 368 с.
6. Бхаттачарджи А., Ситник Н. Методологія та організація наукових досліджень: дослідження в соціально-економічних науках : навч. посіб. 2-ге вид., перероб. і доп. Київ : НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського», 2022. 173 с.
7. Вітмор Дж. Ефективний коучинг. Принципи і практика / пер. з англ. 5-те вид. Київ : ONE publishing, 2019. 336 с.
8. Гавенко В. Л., Самардакова Г. О., Коростій В. І. та ін. Пропедевтика психіатрії : навч. посіб. / за ред. В. Л. Гавенка. Харків : Регіон-інформ, 2003. 147 с.
9. Гейз С. С., Штротсаль К. Д., Вілсон К. Г. Терапія прийняття та відповідальності: процес і практика усвідомлених змін / пер. з англ. 2-ге вид. Київ : Вид-во Ростислава Бурлаки, 2024. 535 с.
10. Глива Є. Вступ до психотерапії : навч. посіб. Київ : Кондор, 2024. 530 с.
11. Горностаї П. П. Консультативна психологія: теорія і практика проблемного підходу. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Ніка-Центр, 2025. 416 с.
12. Групові форми роботи психолога в організаціях : конспект лекцій / уклад. Н. В. Коляда, Д. Е. Данілова. Суми : Сумський державний університет, 2024. 174 с.
13. Данильченко Т. В. Основи психології благополуччя особистості : навч.-метод. посіб. Чернігів : Десна Поліграф, 2022. 268 с.
14. Данильян О. Г., Дзьобань О. П. Методологія наукових досліджень : підручник. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2023. 488 с.
15. Дитина у кризовий період: психологічні особливості та діагностичний інструментарій : навч. посіб. / М. М. Матяш, Н. А. Тертична, З. Л. Становських та ін. Київ : Поліпрінт, 2025. 484 с.
16. Жихарева В. В., Сментина Н. В., Морозова І. В. Методологія наукових досліджень : навч. посіб. Одеса : ОНМУ, 2026. 122 с.

17. Здоровий спосіб життя в умовах війни: соціально-психологічний підхід : монографія / за наук. ред. М. С. Дворник. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2025. 240 с.
18. Зливков В. Л., Лукомська С. О. Теорія та практика психологічних тренінгів. Київ ; Ніжин : Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 209 с.
19. Ільїна Н. М. Клінічна психологія : навч. посіб. Суми : Університетська книга, 2023. 163 с.
20. Каліщук С. М. Психотехніки кризового консультування: моделі, алгоритми, вправи, приклади : навч. посіб. 2-ге вид., змінене. Київ : Вид-во Ростислава Бурлаки, 2026. 544 с.
21. Карамушка Л. М. Психічне здоров'я персоналу організацій в умовах війни : навч.-метод. посіб. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2023. 124 с.
22. Карпенко Є. Сучасні методи психокорекції та психотерапії : навч. посіб. Львів ; Дрогобич : Посвіт, 2026. 152 с.
23. Ковальчук Т. О. Використання технологій та інструментів коучингу в освітньому процесі : метод. посіб. Житомир : О. О. Євенок, 2021. 314 с.
24. Кокун О. М. Життєстійкість і резильєнтність людини в сучасному світі: теорія, дослідження, практика : монографія. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2025. 214 с.
25. Коулман А. Стратегії кризових комунікацій. Київ : Фабула, 2023. 200 с.
26. Кузьо О. К. Основи психологічної практики : навч. посіб. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 124 с.
27. Магдисюк Л. І., Федоренко Р. П. Основи психологічного консультування : навч. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2022. 360 с.
28. Мазяр О. В. Психодіагностика та скринінг психічного здоров'я з основами психометрики : метод. рекомендації для здобувачів другого (магістерського) рівня. Житомир : Вид-во ЖДУ, 2023. 117 с.
29. Максименко С. Д., Гришко О. Д. Психологічний супровід і психічне здоров'я : навч. посіб. Т. 2. Київ : Видавництво Людмила, 2024. 468 с.
30. Мельничук О. Б. Психологічна діагностика : навч. посіб. 2-ге вид., стереотип. Київ : Каравела, 2023. 316 с.
31. Методики дослідження психічного здоров'я та благополуччя персоналу організацій : психол. практикум / Л. М. Карамушка, О. В. Креденцер, К. В. Терещенко та ін. ; за ред. Л. М. Карамушки. 2-ге вид. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2025. 70 с.
32. Ніколаєв Л. О. Тренінгова діяльність психолога : навч.-метод. посіб. Київ ; Переяслав : 7БЦ, 2023. 150 с.
33. Організаційно-педагогічні аспекти проведення тренінгів з питань соціального захисту і соціальної роботи в умовах воєнного стану : навч.-метод. посіб. / за ред. І. Трубавіної. Кривий Ріг : КДПУ, 2024. 182 с.
34. Основи психотерапії : навч. посіб. / О. О. Фільц та ін. ; за ред. О. О. Фільца, К. В. Седих. 2-ге вид., допов. Київ : Академія, 2024. 206 с.

35. Перша психологічна допомога в гострих стресових ситуаціях : навч.-практ. посіб. / О. А. Моргунов, О. І. Федоренко, Н. Е. Мілорадова та ін. ; за заг. ред. О. А. Моргунова. Харків : ХНУВС, 2022. 84 с.
36. Перша психологічна допомога : посібник для членів загону швидкого реагування Товариства Червоного Хреста України. Київ, 2017.
37. Плєскач Б. В., Коркос Я. О. Математичні методи в психології : навч.-метод. посіб. Харків : ФОП Панов А. М., 2025. 180 с.
38. Прокоф'єва О. О., Ковальова О. В., Варіна Г. Б. Психокорекція та основи психотерапії : підручник. 3-тє вид., допов. і перероб. Запоріжжя : МДПУ імені Богдана Хмельницького, 2023. 474 с.
39. Психічне здоров'я особистості : підручник / С. Д. Максименко, Я. В. Руденко, А. М. Кушнерьова, В. М. Невмержицький. Київ : Видавництво Людмила, 2021. 438 с.
40. Римша С. В., Рациборинська-Полякова Н. В. Пропедевтика психіатрії з основами загальної психології, патопсихології та психопатології : навч. посіб. Львів : Магнолія 2006, 2025. 520 с.
41. Самодетермінація психологічного благополуччя особистості : монографія / за ред. Л. З. Сердюк. Київ ; Львів : Видавець В. Кундельська, 2021. 236 с.
42. Славіна Н. С. Психологічне консультування : навч.-метод. посіб. 3-тє вид., перероб. та допов. Кам'янець-Подільський : Видавець Ковальчук О. В., 2022. 180 с.
43. Співак Л. М., Османова А. М. Психодіагностика в клінічній психології : навч. посіб. Київ : Університет «Україна», 2023. 146 с.
44. Теоретико-методологічні основи інтеграції психологічного знання / О. В. Завгородня, В. О. Медінцев, С. О. Копилов та ін. ; за ред. О. В. Завгородньої. Київ : Видавничий Дім «Слово», 2020. 180 с.
45. Тимофієва М. П., Слободська О. В. Психологія здоров'я : підручник. Київ : МЕДПРИНТ, 2022. 600 с.
46. Титаренко Т. М. Посттравматичне життєтворення: способи досягнення психологічного благополуччя : монографія. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2020. 160 с.
47. Титаренко Т. М. Психологічне здоров'я особистості: засоби самопомоги в умовах тривалої травматизації : монографія. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2018. 160 с.
48. Ткачук І. І., Пророк Н. В., Лунченко Н. В. та ін. Застосування діагностичних мінімумів у діяльності працівників психологічної служби : практ. посіб. / за заг. ред. В. Г. Панка. 2-ге вид., доповн. і переробл. Київ : УНМЦ практичної психології і соціальної роботи, 2024. 100 с.

Додаткова література

49. Абрамов В. Уявлення про психологічне благополуччя у трьох хвилях когнітивно-поведінкової терапії. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія*. 2023. № 2 (18). С. 5–9.
50. Березяк К., Лупак Н., Кирилішина М., Шкраб'юк В. Формування стресостійкості та життєстійкості в сучасних умовах. *Наукові інновації та передові технології*. 2024. № 8 (36). С. 1548–1554.
51. Волинець Н. В. Психологічні особливості особистісного благополуччя в професійній сфері життєдіяльності : монографія. Хмельницький : Вид-во НАДПСУ, 2019. 620 с.
52. Гасюк М., Мицкан Т., Міщиха Л. Психодіагностичні критерії формування терапевтичних груп у системі психологічної реабілітації осіб із травматичним досвідом. *Psychology Travelogs*. 2026. № 2. С. 224–247.
53. Горбунова В. В., Климчук В. О. Психічне здоров'я в організаціях: світова підтримка, українські перспективи. *НейроNEWS*. 2017. № 10 (93). С. 7–13.
54. Дем'яненко Б. Т. Сучасні напрями інтегральної психотерапії: методичні основи, механізми психотерапії, техніки. *Науковий часопис (Корекційна педагогіка та спеціальна психологія)*. 2022. № 43. С. 95–104.
55. Зеленін В. Порівняння наукових підходів до коучингу в українському та світовому науковому просторі (2015–2025 рр.). *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Серія 12. Психологічні науки*. 2025. Вип. 28 (73). С. 61–76.
56. Іванець Т. М. Подолання дистресу вимушеного переміщення та відновлення психічного здоров'я вимушених мігрантів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Психологія*. 2024. № 3. С. 28–32.
57. Іванова Н. М., Юрценюк О. С. Клініко-психопатологічні особливості пацієнтів з посттравматичним стресовим розладом та коморбідними психічними розладами. *Клінічна та експериментальна патологія*. 2026. Т. 25, № 1. С. 42–51.
58. Калмиков Г. В., Ткач Т. В., Столяренко Р. М. Проблеми психологічного консультування і психотерапії як психологічної допомоги. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Психологія*. 2025. № 2. С. 19–23.
59. Карамушка Л. М. Психічне здоров'я особистості під час війни: як його зберегти та підтримати : метод. рекомендації. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2022. 52 с.
60. Карамушка Л. Психічне здоров'я: сутність, основні детермінанти, стратегії та програми забезпечення. *Psychological Journal*. 2021. № 7 (5). С. 26–37.
61. Карпенко Є. В. Основи психотренінгу : навч. посіб. Дрогобич : Просвіт, 2015. 78 с.

62. Карпенко Є. В. Практикум з психокорекції : практ. посіб. Ч. 1. Львів ; Дрогобич : Посвіт, 2026. 130 с.
63. Климчук В. О. Психологія посттравматичного зростання : монографія. 2-ге вид., перероб. і допов. Кропивницький : Імекс-ЛТД, 2021. 158 с.
64. Кокун О. М., Мельничук Т. І. Резилієнс-довідник : практ. посіб. Київ : Інститут психології імені Г. С. Костюка НАПН України, 2023. 25 с.
65. Коцан І. Я., Ложкін Г. В., Мушкевич М. І. Психологія здоров'я людини. Луцьк : РВВ «Вежа» Волин. нац. ун-ту ім. Лесі Українки, 2011. 430 с.
66. Кочаровський М. С. Основи соціально-психологічного тренінгу. Психолого-педагогічний практикум : метод. посіб. Ч. 5. Київ : Дірект Лайн, 2024. С. 87–92.
67. Коучинг: технологія розкриття внутрішнього потенціалу дослідника : навч.-метод. посіб. / упоряд. О. В. Захарова. Черкаси : ЧДТУ, 2020. 65 с.
68. Ліхи Р. Л. Техніки когнітивної терапії. Посібник психотерапевта. Київ : Науковий світ, 2023. 748 с.
69. МакВільямс Н. Психоаналітична діагностика. Розуміння структури особистості в клінічному процесі. Львів : Вид-во Ростислава Бурлаки, 2025. 672 с.
70. Мушкевич М. Моделі психологічного консультування та психотерапії сім'ї. *Психологічні перспективи*. 2022. № 40. С. 121–135.
71. Ніколаєв Л. О. Технології коучингу як інструмент підвищення ефективності діяльності фахівців соціономічних професій. *Вісник Національного університету оборони України*. 2024. № 5 (81). С. 126–134.
72. Особистість у кризових умовах сучасності. Травматизація та реабілітація : колект. монографія / за заг. ред. Л. М. Пріснякової. Дніпро : ЛПРА, 2024. 250 с.
73. Плетка О. Психосоціальна підтримка підлітків, що пережили страхіття війни : метод. посіб. Київ : Центр реадaptaції та реабілітації «ЯРМІЗ», 2022. 54 с.
74. Психологічна допомога постраждалим внаслідок кризових травматичних подій : метод. посіб. / З. Кісарчук, Я. Омельченко, Г. Лазос та ін. ; за ред. З. Кісарчук. Київ : Логос, 2019. 207 с.
75. Психологічні аспекти проектування особистістю власного майбутнього в умовах сучасності : монографія / В. В. Шахов та ін. ; за заг. ред. О. М. Блашкової. Київ : Маріупольський державний університет, 2025. 289 с.
76. Руденко В. М., Руденко Н. М. Математичні методи в психології : підручник. Київ : Академвидав, 2009. 384 с.
77. Соціально-психологічні технології відновлення особистості після травматичних подій : практ. посіб. / Т. М. Титаренко, Ю. Д. Гундერთайло, М. С. Дворник. Київ : КНТ, 2023. 218 с.
78. Технології тренінгу: мистецтво мотивації : навч.-метод. посіб. / Л. Ніколаєв та ін. ; за ред. Л. Ніколаєва. Київ : 7БЦ, 2024. 164 с.

79. Тимошенко М. П. Тілесно-орієнтована терапія як інноваційний метод роботи психолога. *Перспективи та інновації науки*. 2024. № 5 (39). С. 930–939.
80. Туриніна О. Л. Психологія травмуючих ситуацій : навч. посіб. Київ : ДП «Вид. дім «Персонал», 2017. 160 с.
81. Халік О., Питлюк-Смеречинська О., Запихляк О. Суб'єктивне благополуччя студентської молоді у контексті сучасних соціальних викликів. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія»*. 2026. № 9. С. 162–169.
82. Халік О. О., Питлюк-Смеречинська О. Д. Коучингові інтервенції як складова кризової допомоги в умовах війни. *Слобожанський науковий вісник. Серія: Психологія*. 2026. Вип. 1. С. 172–176.
83. Черниш О. А., Оксютрович М. О., Харитонova Н. В., Матеюк О. А. Терапевтична література як інструмент зцілення: психологічний потенціал. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія: Психологія*. 2025. Вип. 1 (21). С. 139–144.
84. Шило О. С. Психологічне благополуччя як критерій особистісної зрілості. *Особистісна зрілість як проблема сучасної психології* : колект. монографія. Т. I / наук. ред. З. М. Мірошник. Кривий Ріг : Вид. Р. А. Козлов, 2019. С. 55–70.
85. Шкраб'юк В., Шейко А., Денисенко А., Чумаченко О. Поняття та структура резильєнтності особистості. *Перспективи та інновації науки*. 2024. № 9 (43). С. 744–758.
86. Ялом І. Дар психотерапії: відкритий лист до нового покоління терапевтів та їхніх пацієнтів. Львів : Вид-во Ростислава Бурлаки, 2024. 384 с.
87. Barkham M., Lutz W., Castonguay L. G. (eds.). *Bergin and Garfield's Handbook of Psychotherapy and Behavior Change*. 7th ed. Hoboken : Wiley, 2021.
88. Berg R. C., Landreth G. L., Fall K. A. *Group Counseling: Concepts and Procedures*. 7th ed. New York ; London : Routledge, 2025. 272 p.
89. Cooper H., Coutanche M. N., McMullen L. M. et al. (eds.). *APA Handbook of Research Methods in Psychology*. 2nd ed. Vols. 1–3. Washington : American Psychological Association, 2023.
90. de Haan E., Nilsson V. O. What Can We Know about the Effectiveness of Coaching? A Meta-Analysis Based Only on Randomized Controlled Trials. *Academy of Management Learning & Education*. 2023. Vol. 22, No. 4. P. 641–661.
91. de Haas W. *Group Therapy and Group Dynamic Theory: A Professional Method for all Group-Based Treatment*. New York ; London : Routledge, 2024. 348 p.
92. Department of Veterans Affairs, Department of Defense. *VA/DoD Clinical Practice Guideline for the Management of Posttraumatic Stress Disorder and Acute Stress Disorder*. Version 4.0. Washington, 2023.

93. Everly G. S., Jr., Lating J. M. The Johns Hopkins Guide to Psychological First Aid. 2nd ed. Baltimore : Johns Hopkins University Press, 2022. 312 p.
94. Farchi M. U., Bathish L., Hayut N. et al. Effects of a Psychological First Aid (PFA) Based on the SIX Cs Model on Acute Stress Responses in a Simulated Emergency. *Psychological Trauma: Theory, Research, Practice, and Policy*. 2025. Vol. 17 (4). P. 897–903.
95. Furr R. M. Psychometrics: An Introduction. 4th ed. Thousand Oaks : SAGE Publications, 2021. 704 p.
96. Khosla M. Psychology of Health and Wellbeing: A Global Perspective. London ; New York : Routledge, 2026. 374 p.
97. Norcross J. C., Goldfried M. R. (eds.). Handbook of Psychotherapy Integration. 3rd ed. New York : Oxford University Press, 2019.
98. The Complete Handbook of Coaching / ed. by E. Cox, T. Bachkirova, D. Clutterbuck. 4th ed. London : SAGE Publications, 2023. 592 p.

ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

99. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. URL: <https://www.nbuv.gov.ua/> Національна психологічна асоціація України. URL: <https://npa-ua.org/>
100. Товариство Червоного Хреста України. Перша психологічна допомога. URL: <https://redcross.org.ua/mhpss/pfa/>
101. Про організацію надання психосоціальної допомоги населенню : наказ Міністерства охорони здоров'я України від 13.12.2023 № 2118. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0126-24>
102. Українська спілка психотерапевтів. URL: <https://www.usp.community/>
103. Українське психометричне товариство. URL: <https://psychometric-society.org.ua/>
104. Центр громадського здоров'я МОЗ України (розділ «Психічне здоров'я»). URL: <https://phc.org.ua>
105. American Psychological Association. Testing and Assessment. URL: <https://www.apa.org/science/programs/testing/>
106. American Group Psychotherapy Association. Practice Guidelines for Group Psychotherapy. URL: <https://agpa.org/guidelines-ethics/>
107. American Group Psychotherapy Association. Evidence-Based Practice in Group Psychotherapy. URL: <https://agpa.org/evidence-based-practice/>
108. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM-5-TR). American Psychiatric Association, 2022. URL: <https://www.psychiatry.org/psychiatrists/practice/dsm>
109. International Coaching Federation. 2025 ICF Core Competencies. URL: <https://coachingfederation.org/credentialing/coaching-competencies/>
110. International Coaching Federation. ICF Code of Ethics. URL: <https://coachingfederation.org/credentialing/coaching-ethics/>
111. International Test Commission. URL: <https://www.intestcom.org/>
112. Mental Health Foundation. URL: <https://www.mentalhealth.org.uk/>

113. Mental Health First Aid USA. URL: <https://mentalhealthfirstaid.org/>
114. PsycINFO / American Psychological Association. URL: <https://www.apa.org/pubs/databases/psycinfo>
115. Society of Group Psychology and Group Psychotherapy (Division 49, APA). URL: <https://www.apa.org/about/division/div49>

[1] Під час розроблення Програми атестаційного екзамену було використано генеративну систему штучного інтелекту ChatGPT як допоміжний аналітико-редакційний інструмент для структурування матеріалу, перевірки внутрішньої узгодженості документа, уточнення формулювань, систематизації критеріїв оцінювання та узгодження змісту виробничої практики з послідовністю практичної підготовки в межах освітньо-професійної програми «Практична психологія». Остаточний зміст Програми сформовано та перевірено розробниками з урахуванням вимог законодавства України, Стандарту вищої освіти, освітньо-професійної програми та внутрішніх нормативних документів ЗВО «Університет Короля Данила».